

На св. Никола се приписватъ всичкитѣ атрибути на езическото божество на моретата и повечето обичаи и вѣрвания него день сж тоже остатъци отъ онова време.

Игнажденъ (Св. Игнатъ) — 20 декември. Отъ Игнажденъ до Коледа по селата, особено женитѣ, не работятъ сериозна работа, защото отъ него день се била замжчила св. Богородица да ражда Христа, събитие възпавано отъ народнитѣ пѣсни:

Замжчи се Божа майка

Отъ Игнажденъ до Коледа. . .

Игнажденъ се нарича още и *Полязовъ день*. Който влѣзе пръвъ въ кѣщи него день се казва *полязникъ*, който *заполязва* семейството, т. е. споредъ това дали е късметлия или не, отбелязва се да ли всичко ще върви добръ въ тая кѣща или не.

Обичаятъ за полязването на Игнажденъ е стародавенъ и се дължи на обстоятелството, вѣроятно, дето едно време тоя день се е считалъ за начало на новата година, та какъвто е полязникътъ, такъвъ ще да е и късметя на запользанитѣ презъ годината. Любопитно е, че и домашнитѣ животни влизатъ въ числото на полязницитѣ и тѣхното полязване, въ зависимостъ отъ симпатитѣ или антипатии съ които се ползуватъ, се приема благосклонно или неприязнено, когато имъ престѣпятъ кѣщниятъ прагъ.

Изобщо него день не трѣбва да се излиза отъ кѣщи навънъ и да се ходи по чужди кѣщи, за да не би случайно полязването да не излѣзе сполучливо. Сжществуватъ много обичаи и вѣрвания свързани съ полязването, голѣма частъ отъ които се отнасятъ до развъждането на кокошкитѣ. Който влѣзне пръвъ въ кѣщи него день, даватъ му възглавница да седне край огъня, турятъ за сжщото метла или постилатъ слама, за да били седали усърдно кокошкитѣ да мжатъ. Ако не поседи на тѣхъ, презъ лѣтото кокошкитѣ нѣмало да седатъ усърдно да мжатъ, па и да седали, яйцата щѣли да излѣзатъ запъртъкъ. Така че, колкото полязникътъ и да бърза, непременно трѣбва да поседи, до като му опукатъ пуканки отъ царевица. И гледатъ, ако царевицата изкара повече поплаци, пилцитѣ щѣли да бждатъ повечето пѣтлета, ако ли не, то ярки. Въ случая полязникътъ може да бжде